

Motion till riksdagen 2025/26:213

av **Michael Rubbestad m.fl. (SD)**

med anledning av prop. 2024/25:197 Kompletterande bestämmelser till EU:s mediefrihetsförordning

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen ska säkerställa att EU:s mediefrihetsförordning inte tillämpas på ett sätt som inskränker det skydd för press- och yttrandefriheten som ges i Tryckfrihetsförordningen och Yttrandefrihetsgrundlagen och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att avvisa regeringens förslag om dynamiska hänvisningar och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att begränsa Mediemyndighetens mandat så att tillsynen inte kan utvecklas till ett verktyg för kontroll av redaktionellt innehåll och tillkännager detta för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att minska den administrativa bördan för små och alternativa medier och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Regeringen föreslår en ny lag som kompletterar EU:s mediefrihetsförordning. Lagen innebär bland annat en utökad tillsynsroll för Mediemyndigheten, krav på att

leverantörer av medietjänster lämnar in information samt en ny ordning för att bedöma mediekoncentrationer. Sverigedemokraterna delar målsättningen om att värna pressfriheten och stärka mångfalden i medielandskapet. Men vi ser flera allvarliga risker i regeringens förslag.

För det första har Sverige redan ett av världens starkaste grundlagsskydd för press- och yttrandefrihet genom Tryckfrihetsförordningen och Yttrandefrihetsgrundlagen. Remissinstanser såsom Svenska Journalistförbundet, Uppsala universitet, Lunds universitet och Säkerhets- och integritetsskyddsnämnden har uttryckt oro för att regeringens förslag inte tydligt garanterar grundlagarnas företräde. Vi menar att detta måste slås fast uttryckligen.

För det andra föreslår regeringen dynamiska hänvisningar till EU-förordningen. Det innebär att varje framtida ändring på EU-nivå automatiskt blir gällande svensk rätt, utan riksdagens prövning. Detta urholkar den nationella självbestämmanderätten och riskerar att ge Bryssel direkt makt över svenska medier. Riksdagen ska alltid besluta om svensk lagstiftning.

För det tredje ges Mediemyndigheten en långtgående roll i att granska och bedöma mediekoncentrationer utifrån mångfald och redaktionellt oberoende. Även om intentionen är att skydda mångfalden, finns en påtaglig risk för mandatglidning där myndigheten indirekt kan påverka redaktionella frågor. Staten ska inte tolka vad som är ”tillräcklig” mångfald av åsikter.

Slutligen riskerar de administrativa krav som införs att slå hårdast mot små och alternativa medier, medan stora koncerner som Bonnier och Schibsted har resurser att hantera byråkratin. Resultatet kan bli en cementering av de stora aktörernas dominans – raka motsatsen till syftet med regeringen.

Vi menar att regeringens proposition i sin nuvarande form inte stärker utan i praktiken kan försvaga pressfriheten. Genom att tydliggöra grundlagarnas företräde, säga nej till dynamiska hänvisningar, begränsa tillsynsmyndighetens mandat och skydda små fria medier kan lagstiftningen bättre uppfylla sitt syfte: att värna en fri och mångfaldig press.

Michael Rubbestad (SD)

Fredrik Lindahl (SD)

Martin Westmont (SD)

Lars Andersson (SD)